

VĚSTNÍK

sokolské župy Komenského.

Ročník XVI.

V Uh. Hradišti v květnu 1935.

1. číslo.

OBSAH:

Hurbanovská pouť.
Ve službách československé vzájemnosti a jednoty.
Na cvičišti.
Dvě významná jubilea tělocvičné jednoty Sokol v Polešovicích.
Technická hlídka.
Divadelní hlídka.
Sociální hlídka.
Činovníci sokolské župy Komenského ve správním roce 1935.
Ze župního předsednictva.
Ze župních schůzí.
Náš žalov.
Jen ruchem žijeme.
Z redakce.

VZORNÉ **CVIČEBNÍ ÚBORY**
SLAVNOSTNÍ KROJE
pro ČLENSTVO - DOROST - ŽACTVO
podle předpisu ČOS. vyrábí

Fach-Front-Praha
H. ŽITNÁ 40-TELEFON 336-7-3

Podrobný ceník zašlu na požádání z d a r m a a vyplaceně.

Dostaveničkem sokolské společnosti jest
RESTAURACE V SOKOLOVNĚ
HOTEL KORUNA V UHERSKÉM HRADIŠTI.

Výborná domácí kuchyně. Přírodní vína.
O hojnou návštěvu prosí
JAN HOLUB, restauratér.

Počítejte!

Zmenšujete svůj výnos, hospodáříte-li bez motoru. Pořiďte si výbušný motor ORIGINAL SLAVIA DIESEL. Je levný a neobyčejně výkonný. Poslední vymoženost v oboru motorů. Prospekt zdarma. Pište!

BRATŘÍ PAŘÍKOVÉ,
továrna hospodářských strojů,
NAPAJEDLA — MORAVA.

**Sokolské
plakáty,**
dopisní papíry,
obálky

vytiskne vám knihtiskárna

K. HYLSKÝ,

Uh. Hradiště.

TELEFON 142.

Rychle
a levně.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 25. každého měsíce. — Vychází měsíčně. Vydává Sokolská župa Komenského v Uh. Hradišti. Roční předplatné pro členy jednot a poboček sokolských Kč 3.—, pro nečleny Kč 10.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a inserční dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt a telegr. v Brně č. 44.820/VI. 13. V. 1920.

Hurbanovská pout.

Filipovská dolina při Velké nad Veličkou jest historické místo v dějinách československé vzájemnosti. Dávno před světovou válkou konaly se zde schůzky Moravanův a Slovákův, mnohdy za asistence uherských četníků. Původcem těchto schůzek byl Dr. Miroslav Hurban, evangelický farář v Hlbokém u Senice v župě nitranské.

Dr. Hurban byl jedním z původců odluky slovenštiny od spisovné češtiny. Byl stoupencem myšlenky Štúrovy a působil na své vrstevníky nezlomnou svou energií a strhující výmluvností. Byl bojovníkem za slovenská práva národní a vůdcem slovenského povstání r. 1848. Tehdy jeho ústa vyslovila, že slovenský národ považuje se za prvotního držitele slovenské země, a později podepsal Hurban pamětní list k uherskému sněmu, jímž Slováci požadovali zákonné rovnosti všech národností v Uhrách a zřízení severouherského slovenského území. Ale všechny snahy Slováků ztroskotaly, slovenská odluka nepřinášela žádoucích úspěchů. Hurban mezi jinými vrátil se později ke spisovné češtině a stal se hlasatelem národní jednoty československé, neboť jen v ní viděl záchranu slovenské větve. R. 1882 dal podnět k první schůzce Moravanův a Slovákův ve Filipovské dolině a od té doby schůzky se konaly téměř až do počátku války světové. Nedívíme se, že peštská vláda Hurbana pronásledovala a ještě po jeho smrti bála se jeho mrtvého stínu. Když 8. září 1892 na malém hřbitově v Hlbokém měl se odhaliti pomník nad hrobem Hurbanovým, zblízka i zdáli hrnul se lid na tuto slavnost. Ale než se dostal na hřbitov, objevili se četníci a nařídili zástupům, aby se rozešly, hrozíce násilím, jestliže hned neuposlechnou jejich rozkazu. Jen několika příbuzným četníci dovolili vstoupiti na hřbitov, ale tito, uražení a rozhněvaní takovým surovým jednáním, slavnost odvolali.

Valné shromáždění Štefánikovy společnosti v Trenčíně 3. února 1935 se usneslo, aby již letos historické schůzky Moravanův a Slovákův byly obnoveny hurbanovskou poutí ve Filipovské

dolině. Přípravné práce byly již zahájeny. 10. března ve Velké nad Veličkou byla porada místních činitelů kulturních i obecních s činovnicí Štefánikovy společnosti. Poslanec Zeman a profesor Húsek objasnili účel této slavnosti a podali také návrh na její uspořádání. Stanoveno svatodušní pondělí 10. června 1935 jako den nejvhodnější. Ještě téhož dne narychlo uspořádána ve Velké přednáška, proč se obnovuje spolupráce pohraničního kraje a lidu moravskoslovenského. Rovněž na Myjavě konala se porada o uskutečnění této slavnosti. Mimořádná valná schůze Sokola na Myjavě, téhož dne konaná, přijala pořádání hurbanovské pouti za své.

Velká i Myjava s přiléhajícím okolím se jistě postarají, aby účast z Moravy i Slovenska byla úměrná významu této slavnosti. Ježto hlavními činiteli této slavnosti jsou členové Sokola, jest v zájmu československé jednoty, aby celá oblast sokolské župy Komenského věnovala hurbanovské slavnosti náležitou pozornost. V rámci sokolské práce národní jest též otázka spolupráce našeho Sokolstva se slovenským Sokolstvem, vždyť již Havlíček nejednou prohlásil, že Čechové, Moravané a Slováci jsou jeden národ a že je třeba ne se tříštit, ale spojovat se k vzájemné práci. Co platilo pro minulost, platí tím více pro přítomnost, neboť zejména v dnešní svízelné době je třeba pevně se semknout podle hesla: „Poznejme se, milujme se!“

Ant. Konečný.

Národ musí doverovať sebe a budúcnosti, potom najde i ušľachtilých priateľov a pomoc. Viac sedlačtiny, priemyslu a menej revolúcie. Revolúcia stala se nezdravistým sportom a egoistickým prostriedkom.

Milan R. Štefánik.

Ve službách československé vzájemnosti a jednoty.

„Nesmieme sa drobiť na Čechov a Slovákov, ale máme mať pred očima jedine to, ako by Češi boli Slováci na Morave a Čechách bývajúci a Slováci na Slovensku bývajúci Češi.“

Těmito slovy Štefánik jasně naznačil, jak pracovati za cílem, aby Čech cítil se Slovákem a Slovák Čechem. Jen práce v duchu této zásady bude nejlepší zárukou zdravé, silné budoucnosti Československé republiky. Nestačí však jen slovy hlásati vzájemnost a jednotu československou, je třeba ji také uváděti v čin, neboť máme-li na mysli Sokolstvo, toto bylo vždy živým vzorem a má jím býti i nyní a v budoucnu.

Sokolstvo československé projevilo již nejednou opravdový zájem o kulturní a národní statky národa československého. Nejednou v historických zemích i na Slovensku vystoupilo jako jednolitý celek, bylo vždy na stráž, když osvoboditelské dňlo bylo

v nebezpečí, a dokázalo tím, že je třeba svorně jíti za myšlenkou jednoty československé.

I doba přítomná je velmi vážná a volá všechny opravdové Sokoly, aby pomáhali tvořiti Sokol československý, kde by se všichni cítili bratřimi a sestrami, kde by se všichni navzájem ctili, vážili a milovali. Jen takto lze vybudovati v Sokole pevnou jednotu Čechoslováků, a budou-li všechny vrstvy společenské proniknuty tímto vědomím, pak náš svobodný život národní je zajištěn proti všem útokům zvenčí.

Cesty, jež vedou k této jednotě, jsou několikeré. Je třeba studovati poměry a historický vývoj na Slovensku i v našich zemích, neboť hlavní překážkou ve vzájemné práci jest právě neznalost poměrů a historického vývoje. Poznáme-li poměry a historický vývoj, půjdeme na Slovensko s porozuměním a zde v slovenském prostředí naučíme se poznávati duši slovenského lidu. Sokolstvo jako celek má již i zde za sebou kus vykonané práce. Byly již zájezdy českých a moravských žup sokolských na Slovensko a žup slovenských k nám. Jest třeba podporovati velké podniky kulturní, průmyslové i celonárodní, aby i na tomto poli naši práce nastalo sblížení a lepší poznání. Zejména o kulturní statky musíme nejvíce dbáti, neboť vzájemné porozumění zde může přinést největší prospěch naší společné věci. Česká kniha dávno již zdomácněla na Slovensku, bohužel, nemůžeme toho říci o slovenské knize u nás. Slovenská kniha teprve čeká, aby české domácnosti otevřely jí přístup do svých knihoven. Zde je třeba ještě mnoho uvědomování, že naší povinností jest pokládati slovenskou knihu za rovnocennou s naší, a přece jest to příkaz naší národní cti, vždyť mluvíme o literatuře československé, tedy o literatuře, společné všem Čechům a Slovákům.

Sokolstvo župy Komenského mělo by zejména uplatniti své vztahy k sousednímu Slovensku. Minulost našeho kraje mluví o četných vztazích československých z dob předpřevrátových, a přítomnost žádá, abychom opravdově pochopili polohu našeho kraje a vyvodili z toho podněty pro další sokolskou práci, která se musí nésti v duchu československé jednoty.

Práce uherskohradištského Sokola může nám býti vzorem a příkladem. Sokol uherskohradištský uspořádal 30. ledna členskou besídku, věnovanou otázce „Slovensko a náš poměr k ní“. Celý pořad večera byl věnován Slovensku. Proslov byl o Tomášikovi, původci hymny „Hej Slováci“, zazpívány sbory „Kto za pravdu horí“ a „Hej Slováci“ po slovensky, přečteny ukázky ze slovenské poesie a prósy, ženský sbor zazpíval dvě lidové písně slovenské; filmem Javorina a přáním, aby nebylo Čechův a Slovákův, ale Čechoslovákův, skončena velmi pěkná besídka.

Ještě záslužnější práci vykonala jednota nacvičením Stodolovy satirické hry „Čaj u pána senátora“ ve slovenském znění. Představení bylo významné přítomností slovenského básníka Dra. Lukáče z Bratislavy, jenž ve slovenském proslovu podal letmý

pohled do kulturního a národního vývoje Slovenska od převratu a vyřídil pozdrav spisovatele hry. Hra byla také slovensky předvedena na Velehradě v sokolovně a naši ochotníci budou snad mít příležitost pochlubit se se svým uměním i na Slovensku. Svým činem projeví porozumění pro slovenskost dramatického díla a za jejich práci všichni přátelé Slovenska jsou jim vděční.

Příklad Uh. Hradiště ať jest pobídkou také jiným jednotám a pobočkám v naší župě, neboť jen v těsném duchovním soužití, v pevné nerozborné jednotě Slovákův a Čechů jest záruka naší národní budoucnosti. Jest třeba řídit se v této opravdu československé práci životním heslem Štefánikovým: „Verif, milovať, pracovať!“
Ant. Konečný.

Štefánik naší věci svou propagandou velmi prospěl. Zjednal si záhy v Paříži kruh přátel a ctitelů; propagandu vedl sice po způsobu apoštola nežli diplomata a vojáka. Urovnával mně a dr. Benešovi na mnohých místech v Paříži (k Briandovi a j.) a v Římě cestu. Mne osobně Štefánik měl až dojemně rád; splácel jsem mu oddanost oddaností a za jeho pomoc v našem odboji jsem mu byl vděčen. Zaslouhu vděčnosti nás všech.

President Masaryk.

Na cvičišti.

»S těmi sokolskými neznabohy se dnes pytel roztrhl,« projevuje hlasitě své myšlenky zbožná žena z lidu, když vidí, kterak se na sokolské cvičišti ubírají hloučky bratří a sester s rýčí a hráběmi.

A proč se ten pytel roztrhl? Poněvadž se dnes, krásného jarního dne, dokončují oslavy narozenin tatička Masaryka zasazením 40 břízek kolem závodní dráhy cvičišti. — Bratr starosta nese je slavnostně na rameně, rýče se zvedají a již se pracuje. Každý »svůj« důlek, svou břízku a 33 pilných členů projevuje sokolské heslo: »Paže tuž, vlasti služ!«

U jedné jámy se rozpředl hovor: »Škoda, že ty břízy nemají ovoce!« — »Proč?« — »Aby naše sokolská drobotina měla něco na zub.« — »To se dá zařídit. Já mám pěkný offšek!« — »A já dva.« — »Tak je tu zasadíme.« — A slova stala se skutkem. Již rostou tři, pro sokolské děti, ale pro děti nynějších dětí!

Zapadající slunce zlatí živý ruch na cvičišti. Slavnostní prohlídka zasazených stromů a vroucí přání, aby náš milovaný prezident žil s námi ještě dlouho a dlouho!

Abych nezapomněla! — To se stalo na sokolském cvičišti v Miloticích.

L. B.

Dvě významná jubilea tělocvičné jednoty Sokol v Polešovicích.

MUDr. Karel Procházka.

25. března dožil se padesáti let dlouholetý starosta naší jednoty, MUDr. Karel Procházka. Narodil se v Polešovicích a vystudoval gymnasium v Uh. Hradišti, kde se také jako student účastnil cvičení v Sokole. Po válce v roce 1918 stal se obvodním lékařem v rodném městečku. Vlna národního nadšení v době po-převratové způsobila, že se v samostatném státě rychle šířila myšlenka sokolská, přibývalo členů; zdálo se, jako by celý národ chtěl splynouti v jedinou rodinu sokolskou. A tehdy i u nás v Polešovicích sokolství zapustilo kořeny. 2. února 1920 byla založena pobočka uh. hradištského Sokola. Mezi zakladateli Sokola byl i Dr. Procházka, stál v čele všech prací a jako první starosta staral se o život malé pobočky. Velikou chybou bylo, že jsme neměli kde cvičiti. Cvičilo se ve stodolách a na dvorech bratří, později v hostinské místnosti u Kubů, pak na letním hřišti na Salajce, a když i Salajka byla prodána, nezbylo než se odstěhovati do Ořechova, kde jsme našli útulek v hostinci p. Janíka.

Byli jsme ve vyhnanství, ale nevzdali jsme se. Činnost ovšem nebyla pravidelná, zejména cvičení trpělo nejvíce. A nadšení pomalu vyprchávalo. Zakladatelé Sokola odešli, někteří změnili své

přesvědčení, jiní zhostejněli, ale na jejich místo přišli zase noví a převzali od nich sokolský prapor, který jen malátně vlál nad Polešovickými jak lodní plachty, když se octnou bez větru. Nebylo veselo v polešovské pobočce sokolské kolem r. 1930, tedy v době, když 10 let uplynulo od jejího založení. Činnosti skoro nebylo kromě několika divadelních představení, ve výborových schůzích bývalo nápadně ticho a často jsme slyšeli povzdech: „Co dělat?“ „Ano, co dělat.“ Bylo těžké odhodlati se zrušit pobočku, která přežila svých 10 let těžkého života; její členové chtěli pracovat, ale jejich práce byla brzděna jen nepříznivými okolnostmi. Ale zrovna tak těžko bylo dále živořit bez cvičební místnosti a pěstovati papírové sokolství. Na valné hromadě r. 1931 členstvu byla dána na rozhodnutí otázka dalšího bytí nebo zrušení pobočky. V členstvu nebylo však nálady na zrušení pobočky a bratr Krejčí za velikého nadšení všech bratří daroval 1000 Kč jako základ na zakoupení místa pro vlastní sokolovnu. Tak bylo rozhodnuto o našem dalším osudu: budeme stavět. A nastala krásná, radostná doba, jež nás spojila v upřímné bratrství, jež v nás vzbudila nadšení pro práci, čin a život. A z něho se zrodila naše sokolovna, jež dala nám možnost sokolské práce, možnost sokolské výchovy. A v čele prací, spojených se stavbou, vyčerpávajících schůzí, úvah návrhů, plánů a usilovného počítání byl zase starosta Dr. Procházka, můžeme říci, že sokolovna byla z velké části jeho dílem. Vždy prost všech oslnivých frází byl všude, kde mohl pomoci radou nebo svým velkým vlivem, cítili jsme, že se s ním toho můžeme odvážit. Bratr Procházka byl skutečným našim starostou, staral se o vše, a jest jím dodnes. Těžká krise hospodářská dolehla i na nás, zmenšila naše předpokládané příjmy a způsobila nám mnohou těžkou chvíli v ohledu finančním, ale nevzala nikomu chuti k práci, ba můžeme říci, že ji ještě zvýšila. Je nám ovšem i tak lépe než dřívě, neboť k velké věci je třeba velkého nadšení a naše sokolovna nebyla postavena bez rozvahy a z lehkomyšlnosti. Neutíkáme z boje a práce, chceme se starat a zajistiti, co jsme vykonali, chceme zvítězit! To jsme si řekli na členské besídce 25. března 1935, kdy jsme se sešli, abychom oslavili patnáctiletí Sokola v Polešovickách a padesátiny jeho starosty Dra Procházky. Byl to zase krok k bratrskému poznání a k důvěře všech bratří. Po sborovém zpěvě a proslovech, v nichž jsme vzpomněli na vše, co nás za těch patnáct let těšilo a bolelo, v nichž jsme se povzbudili k další práci, připravili sestry a bratří zábavný program, zasmáli jsme se a pobavili. Bylo to srdečné ovzduší, cítili jsme, že bratr starosta má naši důvěru, že je náš, že ho máme rádi, neboť zůstal prostým, demokratickým člověkem, Polešovjanem.

Milý bratře starosto, přejeme Ti do dalších desetiletí mnoho zdraví, abys dlouho zůstal v čele nás. Máš důvěru všech bratří, máš naši lásku a my Ti ji zachováme. Zůstaň nám vždy věren, zůstaň poctivým Sokolem, jako jsi dnes! Máme Tvůj slib. A když si vzpomínáme, jak jsi několikrát ve chvílích nej-

vážnějších řekl: „Bratři, já Vás ani sokolovny neopustím, já s Vámi zůstanu,“ je nám klidnější, uvědomujeme si, co v Tobě máme. Patnáct let v životě jednoty je velký slib do budoucna, padesát let v životě člověka je získávání zkušeností. Přejeme jednotě úplného zdaru v práci a podnikání, zabezpečení hospodářského pod Tvým vedením, s Tvou radou, s Tvou zkušeností, s Tebou na prvním místě. Nazdar! A. H.

Z těch, kdo zemřelého hrdinu Milana R. Štefánika dobře neznali, málokdo ví, čím mu byla sokolská myšlenka. V Sokolstvu viděl krystalizační formu národa. Sokolstvo podle jeho názoru by mělo být seskupením nejlepších lidí. K tělesné zdatnosti neodlučitelně se pojí mravní čistota, silná vůle, mužná statečnost, vzdělaný bystrý rozum. Deputaci předsednictva t. zv. červeného Sokola, která se dostavila k nemocnému Štefánikovi v New Yorku s diplomem čestného členství, pravil: „Děkuji vám, bratři, ve vašem počínu vidím důkazy solidarity se zásadami, které hlásám. Pracujme, aby každý Sokol vstoupil do naší armády. To bude nejlepším důkazem a projevem lásky k národu a věrnosti k sokolskému programu.“
Ferdinand Piasecký.

Technická hlídka.

Řád pro pořádání veřejných cvičení v jednotách a pobočkách sokolské župy Komenského.

1. Každá jednotka může pořádati jen jedno veřejné cvičení za rok. Cvičili na něm i žactvo, nesmí zvlášť pořádati dětského dne.

2. Datum pro veřejné stanoví se na okrskové schůzi, svolané v měsíci únoru před valnou schůzí župního sboru cvičitelského. O povolení veřejného musí pak jednotka žádati technické předsednictvo župní a žádost musí se podati župnímu náčelníku do konce března b. r. nebo nejpozději dva měsíce před veřejným. Datum pro podniky župy a okrsků musí mít přednost a v den takového podniku nesmějí jednoty samy nic pořádati. Vyjmuty jsou zvláštní případy, o nichž však musí rozhodnouti technické předsednictvo.

3. Pro veřejné cvičení musí se zajistiti nejmenší počet cvičících, který se stanoví pro společná mužů na 16, u žen na 12, u dorostenců 12 a u dorostenek 12. Všichni tito musí cvičiti v jednotě při posledním dozoru, který tam vykoná okrskový náčelník a náčelnice, po případě jiný župní dozorce na vyzvání náčelníka župy.

Kdyby však na veřejném necvičilo tolik členstva a dorostu, nebude příštího roku jednotě veřejné povoleno.

4. Při veřejném cvičení může se pořádati průvod jen tehdy, když si jednotka zajistí účast aspoň 20 mužů, 10 žen, 10 dorostenců a 10 dorostenek ve slavnostním kroji sokolském. Nedodrží-li se toto ustanovení, pak se příštího roku nepovolí jednotě průvod.

5. Nepodá-li jednotka včas žádosti o veřejné, nebo nemá-li předepsaného počtu cvičících, nebo nesplní-li všechna nařízení dozorců ze župy vyslaných, nemůže se jí veřejné cvičení povolit.

Proti zákazu, který se musí jednotě doručiti nejméně 14 dní před veřejným, může tato podati odvolání k předsednictvu župy, z jehož nálezu není již odvolání.

6. Povolení veřejného cvičení závisí též na tom, jak jednota plní své povinnosti k župě a okrsku, má-li v pořádku měsíční výkazy, obesílá-li schůze okrsku i župy, obesílá-li i podniky okrskové a župní a pod.

7. Závody nářadové a jiné může pořádati jednota bez zvláštního povolení, ohlásití je však musí aspoň 14 dní předem župnímu náčelníkovi, jinak mohou být zakázány.

8. Pro pobočky platí tento řád v celém rozsahu jen s výhradou, že své podniky mohou pořádati jen po dohodě s mateřskou jednotou a s výslovným jejím schválením.

Župní cvičitelský sbor přijal tento řád na své výroční valné schůzi, 25. února 1934 konané, a schválila jej též valná hromada sokolské župy Komenského 25. března 1934.

Nazdar!

Jaroslav Staša, náčelník župy.

Divadelní hlídka.

Všem jednotám a pobočkám.

Do 1. dubna měl jsem zaslati Československé obci sokolské vyplněné dotazníky divadelní, jež byly podkladem jednání sjezdu divadelních zpravodajů ČOS. o velkonocích ve Zlíně. Nemohl jsem splnit svého úkolu župního divadelního zpravodaje, neboť dostal jsem dotazníky jen ze 37 jednot a poboček, takže chybějí mně dosud dotazníky ze 38 jednot a poboček. Celá polovice nevyhověla požadavku ČOS. Obracím se proto na výbory těch jednot a poboček, které mně dluží dotazník, aby působily na své činovníky divadelní, aby mně tyto ihned zaslali oba dotazníky, ale list s inserty odstříhnete! Odkud mně zaslali jen jeden dotazník, dodejte mně ihned druhý! Nezapomeňte také podle usnesení naší valné hromady župní a z uložení ČOS, zaslati redaktoru župního věstníku po jednom výtisku hry, kterou jste dosud sehráli nebo kterou budete hrát. Dále připomínám, aby bratři režiséři mně včas oznámili každou hru, kterou budou hrát na předtiskném listku.

Ladislav Sotorník, Napajedla.

Župní divadelní knihovna.

Valná schůze sokolské župy Komenského přijala 17. března 1935 návrh, aby při župní divadelní knihovně vybudovala se samostatná divadelní knihovna jako příruční studijní knihovna, jež by usnadňovala volbu hodnotnějších her a tím spolupůsobila na zvýšení úrovně sokolského divadelnictví. Dosavadní divadelní oddělení župní knihovny má 90 čísel a obsahuje jen hodnotné hry, hry bez umělecké ceny nebyly vůbec zapsány.

Jak knihovnu zaříditi, aby mohla konati své poslání? Nemáme fondu na zakoupení nových knížek, proto podle ustáleného zvyku v jiných župách doplníme dosavadní divadelní župní knihovnu tím, že se obracíme na dramatické odbory jednot a poboček, aby prohlédly své divadelní příruční knihovny a po jedné knížce hry, kterou již sehráli v letech dřívějších, ať zašlou pro župní divadelní knihovnu na mou adresu. Byl bych rád, kdyby se tak stalo během měsíce května a června, abych přes prázdniny mohl knížky přečíst a zařadit je do knihovny. Po prázdninách mohla by župní divadelní knihovna již začít své poslání. Přes prázdniny připravím též seznam župní divadelní knihovny s podrobnostmi o hře a dodám jej pak do jednot podle toho, jaký způsob rozmnožení se zvolí. Doufám, že správní výbory jednot a poboček i jejich dramatické odbory pochopí důležitost řádně vybudované župní divadelní knihovny jako studijní knihovny, jež má sloužit potřebě hlavně menších jednot a poboček v jejich práci divadelní.

Děkuji předem těm, kteří usnesení valné schůze naší župy v tomto ohledu učiní skutkem.

Ant. Konečný, župní knihovník.

Den Jiráskova divadla.

Národ vystavěl Aloisu Jiráskovi v rodném Hronově skvělý pomník, důstojný jeho významu, Jiráskovo divadlo, jež se stalo dostaveníčkem všech

československých ochotníků a ctitelů památky Jiráskovy. Vždy v srpnu v týdnu Jiráskových narozenin koná se tak zvaný „Jiráskův Hronov“, jenž se stal kulturním svátkem celonárodním.

Jiráskovo divadlo není dosud finančně zabezpečeno. Jest ještě dluh — 500.000 Kč, jenž přesahuje síly obětavých lidí z Hronova. Proto Spolek českých spisovatelů beletristů Máj, Syndikát československých novinářů, Ústřední Matice divadelnictva ochotnického a Národní rada československá obracejí se na naši veřejnost, aby jednotlivci nebo spolky přispěli penizem na zabezpečení všénárodního pomníku, jenž se stal též činitelem vzájemnosti československé. Jiráskovo životní dílo, které ukazovalo nám cestu v dobách pro náš národ nejosudovějších, přímo nás vybízí sebemenším příspěvkem pamatovati na Jiráskovo divadlo. — Příspěvky zašlete na čís. pošt. spoř. 82 565 Jiráskovo divadlo v Hronově.

Sokolské dramatické odbory naší župy mohou vykonati čin úcty k Jiráskovu dílu tím, že připraví, nejlépe pro zahájení podzimního období divadelního, některou hru Jiráskovu a z čistého zisku věnují třeba malinkou částku podle svých možností ve prospěch Jiráskova divadla v Hronově. Odčiní tím též výtku, že naše sokolská jeviště v roce 1934 téměř úplně zapoměla na Jiráska jako dramatického spisovatele a dala přednost hrám, jež nejsou cti sokolského jeviště a jména. Letošní rok ať jest odčiněním naší loňské zapomětlivosti vůči Jiráskovi.

Ant. Konečný.

Verím, že poctivá duša si obmiluje Štefánika vernou láskou, veď je ozaj symbolom našej národnej povahy v mnohých rysoch. Je typický, ušľachtilý vzor Čechoslováka. Vladimír Polívka.

Sociální hlídka.

Na stráž!

Bratři! Jaro jest zde a s ním nastávají práce v různých oborech. Kdo práci zadáváš, dobře uvažuj, komu ji dáváš, zda si jí zaslouží! Máme mnoho bratří, kteří na práci čekají, ale ti, kteří mohou dáti práci a tím i chleba, často nevědí o potřebných bratřích, neznají jejich jmen nebo mnohdy dávají chléb příslušníkům jiného tábora. Mnozí bratři nezaměstnaní paří na své ruce, které jsou nehybné, a rádi by pracovali, ale práce nenacházejí. Uznejte, bratři, že boj o život a o skývu chleba jest těžký. I nám se chce jísti, kteří trpíme nezaviněnou nezaměstnaností. Co máme dělat? Lenošiti nechceme, krásti se stydíme a tak hyneme tělesně, cítíme, jak ubývá nám sil a naše tělesná schránka se stává semeništem zákeřných nemocí a neduhů. Pozvolna hyneme a s bolestí pozorujeme, jak s námi hynou naše rodiny, oběti dnešní krise. Proto volám k lidem dobré vůle: Pomozte těm, kteří chtějí pracovati, dejte jim práci a tím zasloužený chléb! Bratrství a láska, takto prokázané, dosvědčí skutkem, že sokolský cit nevymřel! Přimknou bližší ty, kteří se dovolávají práce, s těmi, kteří ji dávají. A bude to na prospěch sokolské sociální činnosti.

F. P.

OZNÁMENÍ.

Tělocvičná jednota Sokol Moravany u Kyjova nabízí **svou sokolovnu** na letní měsíce k ubytování za mírnou cenu. Hodí se pro letní táboření sokolské mládeže, neboť jsou zde všechny předpoklady splněny: zdravý vzduch, voda a levný nákup potravin (mléka, vajec, másla atd.).

Možno umístiti 50 postelí.

Sokolovna jest 2 km vzdálena od letoviska „Kameňáku“, v zdravé krajině pod Chřibami. Les i koupání u „Kameňáku“. Autobusové spojení s Kyjovem dvakrát denně.

Dotazy vyřídí Sokol Moravany u Kyjova.

Činovníci sokolské župy Komenského ve správním roce 1935.

Řízením osudů sokolské župy Komenského v roce 1935 byli pověřeni tyto činovníci:

čestný starosta Dr. Karel Kozánek z Kyjova,
starosta Josef Horák z Uh. Hradiště,
I. náměstek Josef Krystýnek z Luhačovic,
II. náměstek Josef Urban z Napajedel,
náčelník Jaroslav Staša z Malenovic,
náčelnice Anna Kostlánová z Uh. Hradiště,
vzdělávatel František Milička z Krhova,
jednatel Alois Cablík z Uh. Hradiště,
pokladník Jaroslav Hýsek z Kyjova,
statistikář Metoděj Mann ze Bzence,
menšinový důvěrník Oldřich Sudek z Uh. Ostrohu,
redaktor Věstníku, tiskový zpravodaj a knihovnik Ant. Konečný z Uh. Hradiště,
biografický zpravodaj Vojtěch Matulík z Uh. Hradiště,
sociální důvěrník Dr. Vladimír Broček z Kyjova,
divadelní zpravodaj Ladislav Sotorník z Napajedel,
hudební a pěvecký zpravodaj Vilém Zaoral z Kyjova,
zdravotní důvěrník MUDr. Josef Holánek z Uh. Hradiště,
zapisovatel Vladimír Klusák z Velké nad Veličkou,
hospodářský poradce František Ondráček z Uh. Brodu,
loutkářský zpravodaj Cyril Řezníček z Uh. Hradiště.

Účetní dozorcí: František Gajda ze Záhorovic, Václav Pavlík ze Starého Města a Julius Kavan z Uh. Hradiště.

Vyslanci do výboru ČOS. jsou Josef Horák z Uh. Hradiště a Jaroslav Staša z Malenovic. Jejich náhradníci jsou Alois Cablík a Dr. Martin Janík z Uh. Hradiště.

Členy amirálního soudu župního jsou Dr. Martin Janík z Uh. Hradiště, František Zítka z Koryčan, Jindřich Kotas ze Bzence, František Adamec z Uh. Brodu, František Sýkora ze Slavičína-Mladotic, Dr. Vladimír Broček z Kyjova.

Zprávy a dotazy, týkající se různých odvětví sokolské práce, řiďte na příslušné činovníky župy, aby se práce v jednotlivých oborech nebrzdila zbytečnými průtahy.

Župní kancelář je stále v Malenovicích nad Dřevnicí a dopisy, týkající se župních záležitostí, pošlete na adresu bratra Jaroslava Staši, župního náčelníka a tajemníka. Sídlem župy jest Uh. Hradiště a za úřední den stanoveno

středeční dopoledne, kdy v župní kanceláři v sokolovně můžete vyřídit různé záležitosti sokolské. Zde se pravidelně schází užší představenstvo vždy ve středu, aby rozhodovalo o záležitostech, jež je třeba hned vyřídit.

Ze župních schůzí.

Zpráva o valné schůzi vzdělávacího sboru sokolské župy Komenského.

Valná schůze vzdělávacího sboru sokolské župy Komenského konala se 24. února 1935 dopoledne v sokolovně uherskohradištské za účasti 42 zástupců jednot a poboček. Omluveny Koryčany, Přeckovice, Mouchnice, Buclovice a Bukovany. Za župní technické představenstvo přítomna sestra Kostlanová. Učtění památka zemřelých sokolských činovníků, bratři Dra Vanička, Dra Mráze a Štěpánka. Zhodnocena dlouholetá činnost bratra Dra Drobného při jeho odchodu z Velehrádu na zasloužený odpočinek. Pozdraven bratr Zaoral jako padesátník. Schválen zápis o loňské valné schůzi vzdělávacího sboru župního. Bratr župní vzdělávatel podal přehlednou zprávu o vzdělávací práci ve všech oborech sokolské vzdělávací činnosti, takže bratři okrskoví vzdělavatelé a ostatní činovníci podávali jen vysvětlivky a doplňky. Byl přijat návrh na vybudování župní divadelní knihovny jako poradní a studijní knihovny na podporu zvýšení úrovně sokolského repertoáru v naší župě. Druhá část divadelní školy, věnovaná líčení, bude 30. května. Redaktor župního věstníku podal zprávu redakční a pak tlumočil návrh župního představenstva pro valnou schůzi župní, aby Věstník dále nevycházel, když jednoty a pobočky nekonají svých platebních povinností vůči župě a tato nemůže za tisk platit. Otázka Věstníku vyvolala živý rozhovor, ježoz se zúčastnili bratři z jednotlivých jednot. Výsledkem rozhovoru bylo doplnění návrh župního představenstva v tom smyslu, že ne lze Věstník pohřbiti, vždyť byla by to zrada na sokolství v našem kraji, když tolik let pracně jsme Věstník budovali. Všichni vzdělavatelé vyslovili se pro vydávání Věstníku a samostatné jeho účtování, t. j. postavili Věstník na obchodní základnu tak, aby vydáváním Věstníku nebyla zatížena župní pokladna. Zvolení vzdělavatelé okrsků, a to bratři Zaoral z Kyjova, Adamík z Mor. Písku, Cejnar z Uh. Hradiště a Zatloukal z Lubačovic. Za župního vzdělavatele navržen bratr Milíčka z Kyjova a za jeho zástupce bratr Zaoral. Pro valnou schůzi župní navržen též zpravodajové a činovníci, kteří svou činností tvoří součást vzdělávacího sboru, a to bratři: Sotorník za divadelního zpravodaje, Zaoral za hudebního a pěveckého zpravodaje, Rezníček za loutkářského zpravodaje, Konečný za tiskového zpravodaje, župního knihovníka a redaktora Věstníku. V závěru schůze bratr Zatloukal z Lubačovic měl proslov o Masarykově demokracii.

-cn-

Ze zápisu o valné schůzi sokolské župy Komenského 17. března 1935.

Sokolská župa Komenského konala v neděli 17. března 1935 dopoledne valnou schůzi v sokolovně uherskohradištské za účasti 71 zástupců jednot a 16 členů župního představenstva. Starosta Horák přivítal sestru Stýblovou z Prahy a vzpomněl úmrtí zasloužilých sokolských činovníků, bratři Dra Jindry Vanička, Štěpánka a Dra Mráze, jakož i oběti marseillského atentátu, krále Alexandra I. a ministra Barthou a smrti presidenta Poincaréa. Čestný starosta Dr. Kozánek se omluvil. Přečten projev ČOS k župním valným hromadám a pozdrav sokolské župy Tešínské Jana Čapka. Zápis o loňské valné schůzi přečten a schválen. Zprávy činovníků vydány byly tiskem a jednotliví činovníci připojovali k nim

doplňky a pak zprávy byly schváleny. Podány zprávy zdravotního důvěrníka tiskového zpravodaje a stavebního poradce, jež nebyly otištěny ve Věstníku. Rozpočet na rok 1935 přijat podle návrhu. Sestra Stýblová jako důvěrnice naší župy pozdravila valnou schůzi jménem COS. a srdečnými slovy zdůraznila brannou povinnost u mužů, ale i u žen. Všichni musíme být připraveni, když celé okolí jest připraveno. Sokolská žena má mít nejen základní znalosti o první pomoci, nýbrž má se učit statečností, pohotovostí a tvrdě silné kázní, aby vše to osvědčila v případě potřeby. Sestra Stýblová poukázala na důležitost tisku, na význam telefonu a telegrafu. Kdo má v ruce telefon, má klíč k celému okolí. Kdo bude pohotově, ten povede. Valná schůze schválila projev důvěry COS. v jeho postupu proti podvratným živlům, nepřátelským republice a Sokolstvu. Kandidátní komise připravila návrh na volbu nových činovníků župních, jenž byl také přijat beze změny. Na jiném místě uvádím jména zvolených činovníků. Župní příspěvek zůstal nezměněn. Schválen návrh předsednictva, aby těm jednotám, které do 31. května vypořádají všechny platební povinnosti staré i běžné předpisy nové, slevilo se 5 procent. Otázka Věstníku vyvolala velmi živý rozhovor, posléze odhlasován návrh na další jeho vydávání. Rovněž schváleno zřízení župní divadelní knihovny jako knihovny poradní a studijní. Schválena změna řádu župního sboru cvičitelského. Schváleny návrhy na pořádání župních škol a kursů. Župní slet v Uh. Ostrohu ve dnech 29.—30. června. Uspořádá se župní tajný výlet a připraví se dni bratrské pomoci. Přítomní upozornění na hurbanovskou slavnost ve Filipově o svatodušním pondělí 10 června; mají se takto obnoviti památné schůzky Moravanů a Slovákův před válkou světovou ve Filipovské dolině při Velké nad Veličkou. Valná schůze skončila poděkováním sestře Stýblové za její zájezd k nám a žádostí, aby vyřídila předsednictvu COS. pozdrav celé župy z dnešního zasedání.

— čn —

Ze župního předsednictva.

I.

Předně připomínáme všem jednotám a pobočkám některé návrhy, jak byly župní valnou hromadou 17. března 1935 schváleny:

1. Dosavadní členský příspěvek župní zůstane nezměněn, a to 10/20 Kč za každého člena jednoty a pobočky, náležející do svazku sokolské župy Komenského.
2. Valná hromada zmocňuje župní předsednictvo, aby slevilo 5 procent členských příspěvků těm jednotám a pobočkám, které vypořádají župě do 31. května běžného roku všechny platební povinnosti, t. j. staré dluhy i běžné předpisy. Které jednoty zaplatí do 30 června, nemají slevy a neplatí župě úroků, které však zaplatí později, nahradí i 6—10 procentní úrok. Tento návrh má na jedné straně zabrániti četným žádostem jednot o odpis dluhů a úroku z dluhů a na druhé straně chce poskytnouti přiměřenou odměnu za dochvilnost jednotám přesně platicím.

3. Župní věstník buď vydáván za nynějších podmínek a v rozsahu 160 stran za rok, ale hospodaření zvláštního vydavatelstva župního věstníku, které se ustaví po souhlasu dnešní valné hromady, buď vedeno úplně samostatně a nezávisle od stavu župní pokladny.

Dosavadní příspěvek 1 Kč od každého člena zůstává nadále v platnosti; jednoty a pobočky budou jej odváděti přímo vydavatelstvu župního věstníku. Tato usnesení valné hromady zvláště zdůrazňujeme, protože se týkají přímo života župy a podmiňují její zodpovědnou práci; zároveň vyzýváme staré zatvrzelé dlužníky i pořádné jednoty, aby konaly svou povinnost a užily hodné uvedených platebních výhod. Kdo nedostal dosud nového platebního předpisu na rok 1935, může poslati župní pokladně přiměřenou zálohu.

Vydavatelské družstvo Věstníku se již ustavilo a předkládá první číslo našeho župního tisku. Vyzýváme důrazně všechny jednoty a pobočky, které neuposlechly zvláštního oběžníku, aby ihned přihlásily nový odběr Věstníku podle s'avu ze 31. prosince 1934 a užily zasláné složenky Městské spořitelny v Uh. Hradišti. Upozorňujeme, že nemáme finančního základu a začínáme bez ha-

léfe, ale s nadšením, spoléhajice na vaše sokolské svědomí. Župní věstník bude takový, jak podepřeme jeho vnitřní hodnotu a jak jej zabezpečíme finančně. Cena za náš župní věstník zůstala nezměněna, t. j. 3 Kč na celý rok.

II.

Letošní župní veřejné vystoupení bude v Uh. Ostrohu, a to den mládeže 29. června 1935 a župní slet 30. června 1935. Cvičení I. okrsku v Šardicích, III. v Kunovicích a IV. ve Slavičíně; II. okrsek nebude mít letos zvláštního veřejného podniku, protože mu byl přidělen župní slet.

III.

Letní táboření a akce sokolských ozdravoven budeme podporovati ze všech sil.

IV.

Upozorňujeme na letošní zájezdy ČOS. do Francie (Sant Nazaire), do Sofie v Bulharsku a na slet Americké obce sokolské v Clevelandu v Americe.

V.

10. června 1935 bude se konati ve Filipovské dolině u Velké „hubanovská pouť“ na památku schůzek Čechů a Slováků v době předválečné. Pořad bude včas oznámen. Vyzýváme zvláště jednoty a pobočky z přiléhající oblasti, aby podle toho zařídily své podniky a co největší účastí podepřely tuto významnou slavnost, sledující myšlenku upevnění československé vzájemnosti. — V květnu uctíme památku generála M. R. Štefánika.

VI.

Ze současných událostí můžeme s opravdovým zadostučiněním konečně zaznamenati, že návrh zákona o zřízení Tyršova státního tělovýchovného ústavu byl po dlouhém jednání přes útoky chorobných fanatiků proti Tyršovi a Sokolstvu sněmovnou schválen. Tyrš a jeho národní ideje nenáležejí jen Sokolstvu, ale celému národu, a proto si z celé duše přejeme, aby tento nový státní tělovýchovný ústav nenesl jen jména zakladatele Sokolstva, ale aby naplňoval své významné poslání povždy i duchem Tyršovým. V dnešní těžké době nejistoty, kdy Německo zavádí proti mírovým smlouvám všeobecnou vojenskou povinnost a netají se svými barbarskými úmysly, je toho tím více potřeba.

Vše, co již přes 70 roků pod sokolským praporem podnikáme, konáme pro převýchovu našeho člověka v občana zdravého, uvědomělého, národu oddaného a věrného republice, který by dovedl pro ni dobrovolně přinést i krajní oběti: to jest podle Tyrše nejlepší práce pro brannost národa zvýšenou. Vedle pravidelné činnosti podporujte všude zřízení výborů brannosti a řiďte se při spolupráci přesně zaslánými oběžníky župními.

VII.

Na udržení svobody národa a rozkvětu našeho nezávislého státu záleží Sokolstvu nejvíce, proto nemůžeme se stavěti záporně k politice a bližším se volbám do Národního shromáždění. Stavíme se však rozhodně proti osobnímu a stranickému politikaření, ale tím větší zájem máme o poctivou politiku, pracující cílevědomě na prospěch celého národa a upevnění demokratické republiky.

Bratři a sestry, vyhneme se proto vášnivému předvolebnímu básnění a rozhodneme se ve vážném okamžiku před odevzdáním volebního lístku podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, jak nám káže náš sokolský úkol a cíl. Jiné uklidňujeme a spojujme! Je zřejmo, že nemůžeme voliti všichni stejně, ale každý ve své straně vol lidi nejschopnější, nejvážnější a nejspolehlivější, kteří nikdy nezklamali. Volme rozumně, čestně, demokraticky, t. j. sokolsky při vědomí, že konáme jeden z nejvážnějších občanských činů, jimiž se uplatňujeme přímo na řízení osudů naší republiky! Taková jest naše sokolská politika.

Nazdar!

Alois Cablík, župní jednatel.

Náš žalov.

Za sestrou Alžbětou Raubovou.

Sokol Kyjov dotčen byl bolestně úmrtím sestry Alžběty Raubové, která skonala v neděli 24. března po krátkém utrpení ve 42. roce věku. Sestra

Raubová byla obětavou Sokolkou, byla po několika období náčelnicí jednoty, stále byla ve cvičitelském sboru a ovšem také pilnou cvičící členkou. Také ve výboru zasedala po některá období. Sokolstvu se věnovala upřímně celou duší a celým svým snažením a zůstává svobodna, nalézala v tělocvičně mezi družkami radost a spokojenost. O její velké oblibě svědčil také její pohřeb, který se konal ve středu 27. března z kyjovské sokolovny. Přišli jí doprovodit Sokolů nejen z Kyjova, nýbrž i ze širého okolí a též velmi četné obecenstvo. Průvod vyšel od sokolovny. Kyjovské Sokolstvo bude mít sestru Alžbětu Raubovou vždy ve věčné vzpomínce. Se zesnulou rozloučil se u sokolovny vřelým proslovem starosta jednoty bratr Urban a nad hrobem na hřbitově náčelnice jednoty sestra Hamplová. Pěvecký odbor Sokola zazpíval u sokolovny Foersterův sbor „Oráč“ a u hrobu „Polní cestou“ od téhož skladatele.

Jen ruchem žijeme.

Z Milotic. 85. výročí narozenin našeho presidenta bylo u nás důstojně oslaveno. V předvečer svátku konána slavnostní členská schůze, na níž promluvila vzdělavatelka na téma „Masaryk Sokol“. — V den narozenin mělo zactvo besídku, kterou si samo připravilo. Po proslovu „Z mládí pana presidenta“ zactvo předneslo několik vhodných básní, zatančilo národní tance a nejmenší zacvičili pohádku „O princezně Svobodě“. Překvapili nás dva mladí umělci — „žák a žačka“ — hudebním číslem na housle a klavír. Jen s chutí dále! Pak loutkový odbor sehrál hru „Jak šel Kašpárek do Prahy k panu prezidentovi“ od Homolové. Dětem se hra velmi líbila, zvláště konec, kdy Kašpárek na vozičku přivezl dvě krabice sladkosti a letáčky s obrázkem pana presidenta. 85 sokolských dětí se radovalo. 24 nejchudších bylo v poledne na oběd u zámožnějších bratří. Všem, kteří hostili, srdečně díky. Dětem rádi dáváme, jen škoda, že závist mnohých dospělých dovede krásnou věc pokazit. Učme se od dětí láske k bližnímu! — Vyvrcholením oslav byla hudebně-tělocvičná akademie, pořádaná 10. března. Proslovem vzdělavatelky „Ve službách národa a lidstva“ započal krásný večer. Všechna čista hudební, zpěvní i tělocvičná byla pečlivě nacvičena a rychle se střídala. Velmi pečlivě byl zazpíván mužský sbor „O vlasti má“, ačkoliv i druhé sbory byly na výši. Krásné byly arie ze Smetanových oper, zazpívané sestrou Synkovou za klavírního doprovodu, pana fidího. Vřelý díky za jeho skvělou hru. — Působivé bylo číslo mužů „Uhlíkopové“, ačkoliv dorostenec se také velmi činil. Dorostenky v červených sukénkách působily svěže. A ženy svou „Dumkou“ a „Egyptským tancem“ uhájily prvenství v číslech tělocvičných. Prožili jsme večer, na který se tak brzy nezapomíná. Na této úrovni musíme vytrvat při všech dalších sokolských podnicích!

L. B.

Z Buchlovic. V prvním čtvrtletí všechny složky naší jednoty snažily se vyvinouti činnost uměrnou našim silám a schopnostem. 1. ledna jsme podělili na vánoční besídce více než 100 sokolského zactva dárky v ceně asi Kč 1.700. Každý jednotlivec dostal věcný dárek: šatstvo, prádlo, obuv, školní potřeby, ovoce a sladkosti. Přihlíželo se k majetkovým poměrům rodičů. Vánoční nadílka sokolských dětí se u nás již tak vžila, že se stala každoročním zvykem. Jest to jeden z úseků naší sociální péče sokolské. — 24. února sehráli naši ochotníci hru „Její veličenstvo láska“ od Rajské-Smolíkové. Hra byla nacvičena a sehrána tak, jako málokterá před tím. Bohužel, návštěva byla tak malá, že jsme sotva uhradili režii. Zarázelo, že mezi diváky scházela velká většina členů. Svádí se to na hospodářskou krizi, ale to se vždy nesrovnává se skutečností, neboť když jsou prostředky na nákladné tancovačky nebo hospodské vysedávání, našly by se dvě, tři korunky i na vlastní podnik, který má posílit hospodářský stav jednoty. — Na oslavu 85. výročí narozenin presidenta Masaryka pořádali jsme 17. března dvě tělocvičné besídky, jednu pro mládež, druhou pro dospělé. O tomto podniku lze jen říci, že to bylo krásné od začátku až do konce. Zdálo se, že všichni účinkující, od těch nejmenších až do největších, jsou prodchnuti vědomím,

že oslavovati největšího bratra znamená ukázati a dáti jen to nejlepší. Cvičitel'ský sbor a všichni, kteří se o zdar besídek jakkoliv zasloužili, mohou býti plně spokojeni. Že i růže mají trny, viděli jsme opět, neboť o návštěvě besídky členy platí s malou obměnou totéž, co jsem řekl u divadla. — Spějme dál k nové činnosti! Občas klopytnouti můžeme, ale nesmíme upadnouti!

Václav Hána.

Bukovany. Oslava narozenin presidenta republiky. Naše pobočka Sokola s pokrokovým občanstvem všech státotvorných stran pod protektorátem obecní rady a obecního zastupitelstva dala podnět k oslavám 85. výročí narozenin našeho presidenta. 25. února byla přednáška se světelnými obrazy „Život pana presidenta v obrazech“. Přednášku zahájil proslovem k dětem a dospělým vzdělavatel br. Lunda. 6. března pořádaná u sokolovny školní oslava, které se zúčastnilo žactvo i veřejnost. Správce školy vhodným proslovem k přítomným vzpomněl význačných dějů ze života presidenta, z doby útlého mládí až do doby presidentské. Žáci a žákyně přednesli vhodné básně a předvedli slovácké tanečky se zpěvem. Školní slavnost se vydařila. Vrcholem těchto oslav byl 7. březen. Obecní rada a obecní zastupitelstvo za účasti členů místní školní rady a finanční komise zahájila oslavu slavnostní schůzí obecního zastupitelstva. Za všeobecného ticha a napětí starosta obce bratr Lunda přivítal přítomné zástupce obce a komisí, místní občanstvo a zhodnotil zásluhy staříckého presidenta. Pak prohlásil, že slavnostní schůze obecního zastupitelstva jest schopna usnášení a zahájil zvláštní program schůze obecního zastupitelstva. Za obecní radu Vincenc Svoboda ocenil zásluhy pana presidenta o národ, samostatnost a vlast, zač musíme mu býti všichni vděční. Naše obec nemá možnosti, aby zvěčnila jednou pro vždy po zásluze osvobodovací dílo, jsouc chudá a bez finančních prostředků. Na důkaz hluboké vděčnosti a díky navrhl čestné občanství obce Bukovan, i požádal starostu obce, aby návrh obecní rady dal přítomným členům obecního zastupitelstva odhlasovati. Usnesení obecního zastupitelstva bylo jednomyslné a přítomní uvítali je všeobecným potleskem. Starosta obce poděkoval a skončil schůzi s přáním zdaru v dalším pořadí. Za řízení Vincence Svobody orchestr sehrál nejoblíbenější písně pana presidenta. Znovu a znovu hráli „Teče voda, teče“, „Ach synku, synku“, „Boleráz“, „Tatry“ a j. Školní děti sehrály výstup „Tatičkovi k 85. narozeninám“. Výstup byl zdařilý. Pak sehrána divadelní hra „Věrní panu presidentovi“. Hra nacvičena v krátké době a sehrána bezvadně. Přítomní slyšeli při jednotlivých vyjvech. Vhodnější hry pro tento den nemohli jsme zvoliti. Děj připomněl přítomným útlisk a násilí za Rakouska a dal jim prožívat všechny hrůzy světové války. Pak následoval živý obraz a doslov vzdělavatele Lundy, který vzpomněl činnosti presidentovy v Sokole Pražském, jehož jest dosud členem. Vzpomněl styků presidentových se zvěčnělým starostou ČOS. Dřem Scheinerem a skončil přáním, aby milovaný tatiček dožil se ještě mnoha let ve zdraví a v práci pro naši republiku. Slavnost byla zakončena národní hymnou, kterou zahrál orchestr. Oslava zanechala mohutný dojem a ti, kteří se o ni přičinili, ať jsou si vědomi, že takové slavnosti v naší obci ještě nebylo!

Z Halenkovic. Jednota Sokol v Halenkovicích oslavila 85. výročí narozenin presidenta Masaryka důstojným způsobem a s radostí, že náš prezident se dožil pětáosmdesátky ve zdraví. Přáním všech jest, aby Prozřetelnost zachovala nám ho ve zdraví aspoň do plné stovky. 5. března zúčastnilo se členstvo cyklu přednášek: „Masaryk vůdce z ducha národních dějin“ (br. Sotorník), „Masaryk učitel a vzor demokracie“ (br. Lukašik) a „Masaryk a Slovensko“ (s. Hrubešová). 16. března sehráli žáci Sokola hru od Jaroslava Průchy „Pro tatička Masaryka“ s proslovem žákyně Krkoškové a s blahopřáním žákem Nádeničkem. 17. března sehráli žáci tutéž hru pro dospělé s proslovem vzdělavatelky „Masarykovo apoštolství v národě“. Je velkou škodou, že Halenkovišti malou účastí ukázali slabé pochopení pro dětské divadlo, ačkoli všichni žáci podali své úkoly velmi dobře. Čistý výtěžek věnován na osázení chudých dětí.

E. Mo.

Zlutavá. 17. března 1935 uspořádala naše jednota v rámci oslav narozenin presidentových tělocvičnou akademii, na níž vystoupily všechny

složky jednoty. Cvičilo 35 žáků, 45 žaček, 19 dorostenců, 15 dorostenek a 16 mužů. Před akademií měl proslov br. Kněsí, který zhodnotil sokolství našeho presidenta. Pořad akademie byl velmi pestrý a poutavý. Vystřídalo se 21 čísel, která byla zacvičena přesně. Zvláště upoutala cvičení žaček s věnečky na slova písně „Tatičku starý náš“ a tanečky na píseň „Páso! janko tri voly“. Různosti dorostenců snad byly nejpěknějším číslem Cviky mužů na nářadí a skupiny ukazovaly na dobrou vyspělost našich borců. Vidíme, že mezi nimi budou i dobří župní závodníci. Akademie zakončena živým obrazem „Hold Sokolstva presidentu“ a státní hymnou. Práce náčelníka a ostatních cvičitelů přinesla zaslouženou a nejlepší odměnu: uznání dobré práce a výchovy sokolské.

Se Stavěšic. Ne snad proto, aby bylo něco o Stavěšicích ve Věstníku, ale proto, že to pokládám za nutné, píši těchto několik řádků. Podle úsudku mnohých se myslelo, že spíme ve Stavěšicích, že jsme v nečinnosti. Nebylo tomu tak. Překážky, kterými jsme se probíjeli a jimiž se i nadále probíjíme, jsou veliké. Nemáme totiž místnosti, kde mohli bychom hrát divadlo. Jsou zde dva hostince, ale neshoda s jejich majiteli nám brzdí činnou práci. Než zdá se, že se dostaneme zase po delší přestávce k soustavné výchovné činnosti. Ježto bylo v jednotě mnoho nových členů, kteří dosud nesložili sokolského slibu, konali jsme po několik večerů vzdělávací školu pro nové členy; škola našla pochopení u všeho členstva. 23. března byl slavnostní slib, spojený s přátelským večírkem, jenž vyzněl nad očekávání dobře. Slib složilo 14 bratří a 2 sestry. Po slibu bráta naše sokolská hudba a pak byly přednášeny básně. Prošli jsme opravdu chvíle bratrského přátelství, chvíle, na které se tak hned nezapomíná. Vidím, že v jednotě začíná nový, obrozený život. Pilně cvičí žactvo, žačky, dorostenci, dorostenky a členstvo. Rovněž naše odbíjená počíná se probouzet. Na květen připravujeme divadlo v přírodě.

Oldřich Novák.

Strážnice. Rozběhli jsme se u nás do čtyřicítky dosti slibně. Akademie v předvečer slavnostní valné hromady se zdařila. Valná hromada 17. února měla důstojný průběh, což i přítomný župní zástupce, bratr Sotorník, doznal. Výbor i odbory obsazený svědomitými lidmi, u nichž se předpokládá, že budou pracovat. V tělocvičně se pilně připravuje veřejné vystoupení, určené na 2. červen. Jen sestra náčelnice svým odchodem ze Strážnice způsobila, že zvolili jsme novou náčelnici. Divadelní odbor, který vloni spal, nacvičuje dvě představení. Loutkové divadlo jsme též vzkřísili. Zdá se tedy, že začátek byl učiněn. Jen aby dobrá vůle neochabla a činnost pro osobní a maticerní věci netrpěla a nebyla na újmu jednoty a celku. Mějme na mysli: „jedinec nic, celek vše!“ V tomto směru další činnosti zdar!

Nechvalín. Na popud Sokola sdružily se letos u nás k oslavám narozenin bratra presidenta všechny pokrokové a lidovýchovné spolky. Oslavy byly pod protektorátem obecního zastupitelstva a čistý zisk byl věnován Masarykově lize proti tuberkulose. Péči o uspořádání oslavy měla místní osvětová komise, pořad vyplnilo žactvo obecné školy a členstvo Sokola. 6. března byla oslava v Osírovánkách a 7. března v Nechvalíně. V obou obcích ji zahájili obecní starostové, potom promluvil o Masarykovi bratr Cyril Bělíč, řídící učitel a starosta Sokola, následovaly dobře nacvičené básně a sbory žactva obecné školy pod vedením pana učitele Krepla a nakonec zahráli (jen v Nechvalíně) členové Sokola Balejovu hru „Pan prezident mezi svými“. Celá oslava byla pěkná, důstojná, obecnstvu se líbila. Naši ochotníci se drželi velmi dobře. — Kromě toho Sokol pořádal ještě vlastní oslavu pro členstvo. Zkusili jsme nový způsob vzdělávací práce: 9. března pořádala jednota Sokol Brno I oslavu T. G. Masaryka, jejímž jádrem byla přednáška bratra Dra Edvarda Beneše a která byla vysílána rozhlasem. Bratr Zloch zapůjčil radio, svolali jsme členskou schůzi, které se zúčastnilo i dosti hostů — a byla oslava. Nestálo to nic a přítomní uslyšeli skvělou řeč, jakou málokdy v životě uslyšíme. — Po této dobré zkušenosti s rozhlasem použijeme ho častěji ku vzdělávací práci. Vše to doporučujeme i jiným jednotám!

(b.)

Velká nad Veličkou. — Dramatický odbor Sokola sehrál v neděli 14. dubna 1935 vypravnou hru „Pohorská vesnice“, kterou podle románu Boženy Němcové dramaticky zpracoval František Jura. Kus byl vypraven v přílehlavých chošských krojích s předepsanou úpravou jeviště, jež pro každé jednání byla jiná. Nebylo snadno obsaditi přes 20 úloh. Režisér a sestra Julie Jandová za pomoci náčelnice sestry Anny Klusákové tento úkol vyřešila dobře, takže úlohy byly celkem vhodně obsazeny. Polovička herců byla z řad začátečníků, jichž výkon byl více než dobrý. Hlavní úlohy byly svěřeny silám zkušeným. Hraběnka (Křístofová), Jelenka (Jul. Jandová), bába (A. Klusáková), Manka (Minářiková), Dorla (A. Jandová), hrabě (M. Slovak), Jůza (Mat. Miškeřík), pašer Srna (Krchák), Pavel (P. Rumíšek), Petr (Tom. Kohut), Miča (Jiří Kohut), drotar Jano (Jan Šácha), se všeobecně líbili pro pěkné předvedení. — Jest dobře, že dramatický odbor na jeviště uvedl tuto hru místo nějakého bezcenného kusu. Jest to již druhá hra s úspěchem v tomto roce provedená. Doufejme, že dramatický odbor brzy nám zase připraví skvělý radostný večer.

Ze Šardic. 11. dubna bylo tomu patnáct let, co byl v Šardicích založen Sokol. Při této příležitosti uspořádala naše jednota 13. dubna ve vyzdobeném sále bratra Valčíka slavnostní valnou schůzi, na kterou jsme pozvali i bývalé členy a rodiče naší sokolské mládeže. Ve svém středu jsme uvítali i bratra Kudrnu, říd. učitele ze Žeravic, jednoho ze zakladatelů naší jednoty a prvního jejího náčelníka. Účast i nálada všech byla velmi potěšující a radostná. Pozdravné příspěvy zaslali: sestra Divácká-Blažková, naše první náčelnice, bratr Boh. Stejška, zakladatel a první jednatel, a bratr Ferd. Homola, býv. vzdělávatel, kteří působí mimo Šardice. Bratr kronikář Frant. Viktorin, spoluzakladatel šard. Sokola, vzpomněl začátků jednoty i všech útoků, které byly na Sokola podnikány, jen aby mu byl život znemožněn. Když pak byl založen Orel, slyšeli jsme „prorocí“, že jest to konec Sokola v Šardicích. A na ten konec čekají již čtrnáct let . . . Jak se každé malichernosti proti nám použilo, uvedl bratr Viktorin případ: když jednou sokolskému zactvu při cvičení spadl míč do farské zahrady, která byla loukou, spásí prý tam trávy za 20— Kč, které musely býti p. faráři vyplaceny. Rečník odmítl poslední hrubé útoky Hlinkovy na Sokolstvo, osvětlil poměr Sokola k čistému náboženství a zdůraznil, že našim vůdcem musí zůstat jen prezident Masaryk, který celým svým životem a prací dovedl nejlépe uvést v čin ideály Tyršovy. Básně, zpěv a lóičlenný orchestr bratra Kudrny velmi vhodně doplnily pořad této opravdu zdařilé schůze. Všem sestrám a dorostenkám, které připravily jedinečné pohoštění, náleží náš bratrský dík. Nebojme se budoucnosti! Posílení k novému boji, vstupujeme do druhé patnáctky. Vítězství náleží vytrvalým! Vzhůru hejno sokolů!

Jednatel.

Bohuslavice. Letos se to již lépe pracuje. Loni v prvním čtvrtletí vystoupilo hromadně asi 40 členů z jednoty způsobem demonstrativním. Dík klidné rozvaze našich činovníků, nebyla jednota offesena. Máme-li co odpouštět, odpouštíme jim a vítáme s radostí ty, kteří se s dobrými úmysly mezi nás opět vracejí. Naše jednota uspořádala ples a šibbinky. Příprava byla svědomitá. Návštěva byla velmi dobrá. Děkujeme za účast všem přespolním a zvláště Kyjovským, kteří nás podpořili hojnou účastí. Doufáme, že se jim u nás líbilo a že přijdou příště zase. Narozineniny prezidentovy oslavila naše jednota důstojně. Při oslavách všech spolků propůjčila zdarma kinové zařízení, zazpívala několik sborových písní, žáci a dorost přednesli básně. V rámci oslav sehrála naše jednota hru „Jiný vzduch“. Před představením měl vzdělávatel proslav na téma: Masaryk náš veliký vzor. Zdůraznil, že měli bychom velké naše vzory nejen oslavovat, ale i následovat. Herci hráli znamenitě, vždyť to byli většinou vítězové nedávné soutěže ochotníků. Musím si postěžovat na veřejnost i na naše členy, kteří na divadlo nepřišli, aniž by měli vážné důvody. Hra si zasloužila mnohem větší návštěvy. Nařkáme, není peněz. Je to pravda. Ale není někdy překážkou také dobrá vůle? Vidím, že by se dalo, až na nepatrné výjimky, ještě vždy ušetřit na vstupné, jen chtít, svědomitě zkoumatí vydání a to nejzbytečnější občas skrtnouti ve prospěch dobré společné věci. Jak můžeme volat, aby bylo lépe, když sami

to dobré svou lhostejností potíráme. Dobré divadlo je jedním z prostředků, jenž z nás činí dobré lidi. Teprve, až budou jednotlivci dobří, můžeme čekat, že bude i celek dobrý, že bude dobře. Koho se výtka týká, prosím za prominutí, nemohu jinak, když vidím tu oběť našich ochotníků na jedné straně a lhostejnost k dobré věci na straně druhé. Bratr vzdělavatel, jako jeho předchůdce, ujal se s chutí své činnosti. Pořádá proslovy před šikem tak, že si je koná členstvo samo. Tento způsob, zdá se, vychovává zajímavější a účelnější. Přednášející pátrá po pramenech, o látce samostatně přemýšlí a konečně svým vystoupením nabývá odvahy, překonává bázeň a pod. Měli jsme již proslovy tělovýchovné, o lidové písni, silná vůle, svědomí, bázeň nadšení. U žactva a dorostu mimo vhodné proslovy zavádí na zkoušku jakési ankety. Na př. zákum rozdál papír s otázkou: „Proč chci být Sokolem?“ Dorostu: „Co má každý Sokol a vůbec každý člověk dobré vůle číst a čeho nemá číst?“ Nejlepší práce bude odměněna pěknou sokolskou knihou (Do Sokola a pod.). Při slosování bude proslov na toto téma a částečně kritika
vr.

Z Polešovic. Sokol v Polešovicích oživil svou dramatickou činnost operetou. V únoru zahrál operetu „Veselá vojna“. Svědomitě nacvičená hra přinesla odměnu v hojně účasti návštěvníků a pomohla jistě vyslápati cestu k sokolovně. Je vidět, že opravdová, s nadšením provedená práce vždy přinese dobré ovoce, je vzpruhou pro pracující a působí na váhavé a zaujaté. 85. výročí narození presidenta republiky oslavila jednota tělocvičnou a zpěvní akademii za účasti všech cvičebních jednotek. Pořad byl zpestrován smíšenými sbory pěveckého kroužku Sokola. Mimo Smetanovo „Věno“ a „Slavnostní sbor“ byly zpívány nově nacvičené „Slovácké písně“ od V. Řihovského. Z tělocvičných čísel velmi mohutně působily závěrečné symbolické skupiny mužů s holdem panu prezidentovi, kterého se zúčastnily všechny složky. Celkem se akademie zdařila. Všichni cvičili a pracovali s radostí a s chutí, s vědomím, že pracují na oslavě našeho tatičky Masaryka. Kéz máme k další práci hodně nadšení a v ní úspěch a zdar! A. H.

Velehrad. 17. března uspořádala naše pobočka na počest narození presidenta T. G. Masaryka tělocvičnou besídku. Jednotlivá čísla pořadu až na některé maličkosti byla provedena dobře. Slavnostní proslov na téma „Masarykova demokracie“ přednesl bratr Konečný z Uh. Hradiště, jeho řeč našla pozornost a porozumění obecnstva. Klavírní doprovod k jednotlivým číslům s ochotou obstarala sestra Frídriehova z Uh. Hradiště. Děkujeme srdečně oběma za bratrskou pomoc a těšíme se, že neviděli jsme jich u nás naposled. V nedělí 14. dubna hostovali u nás sestry a bratři pěveckého kroužku Sokola z Polešovic a ukázali nám, co při dobré vůli a kázni dá se i zmála provést na venkově. Jest ovšem potřeba, aby se našel vůdce obětavý, trpělivý, jakého našli polešovští v bratru Jadrníčkovi. Ujišťujeme vás, bratři a sestry, že jste nám připravili pěkný večer i přes menší závady, které se tu snad objevily a na které jste si stěžovali. Obecnstvu jste se líbili, připomněli jste nám pravdivost příslovi: „Zpěvem k srdci – srdcem k vlasti!“ Přijměte za svou ochotu a výkon náš sokolský dík. Litujeme jen, že pro deštivé počasí návštěva koncertu byla slabá. Na 28. dubna připravili jsme pohostinné vystoupení dram. odboru Sokola Uh. Hradiště, který u nás provedl slovenskou veselohru od Dra Stodoly „Čaj u pána senátora“. Představení bylo velmi úspěšné, vyslovujeme dram. odboru Sokola uherskohradištského nejsrdečnější dík za mravní i hmotnou pomoc. Začátkem května pořádáme vlastní dětské divadlo s tělocvičnými rejči a vložkami. Na letním cvičišti počíná být též živo družstva odbíjené zahájila nacvik. Také tělocvičná činnost vzrůstá novým přílivem členstva, a máme veškeré své naděje v bratra náčelníka, že nejen ji udrží, ale přivede na takovou úroveň, abychom při celoroční přehlídce své práce mohli zjistiti, že jsme věrně plnili heslo: „Kupředu a stále výš!“

Uherské Hradiště. Sokol v Uh. Hradišti vzpomněl narozenin presidentových slavnostním večerem 6. března. Pořad byl vyplněn proslovem o Masarykově demokracii, číslu hudebními, zpěvními a tělocvičnými. Slavnost skončena symbolickými skupinami dorostenců a státními hymnami. Účast velmi slušná,

průběh důstojný oslavě prezidentově. — 19. března cvičitelský sbor žen uspořádal večírek bez mužů. Pořad byl pečlivě připraven a večírek uspokojil účastnice i účinkující. — 20. března byla veřejná cvičební hodinka dorostenek a dorostenců za hojně účasti členstva i hostů. Sokolské mládež, nadšené, plně života a slibů do budoucnosti, slavilo vítězství. — 27. března byla besídka dorostenců a členů, věnovaná branné výchově. Teoreticky i prakticky byla podána strážní služba. Doplnkem této besídky byl příštího dne propagační film, v němž znázorněno, jak se má a nemá strážní služba vykonávat. — 7. dubna cvičící mládež vystoupila s pohádkou „Kouzelné střevice“ za režie bratra Holubce, vhodná tím, že se děj odehrával právě v době předvelikonoční. Mládež se dobře uplatnila. V pondělí velikonoční hra opakována v Uh. Ostrohu — Sobotní večer 13. dubna 1935 byl pro jednotu večerem slavnostním. Dramatický odbor sehrál slovenskou veselohru Dra Stodoly, „Čaj u pána senátora“, za pečlivé režie bratří Hylského a Dulíka a za přítomnosti slovenského básníka Dra Lukáče z Bratislavy. V proslovu Dr. Lukáč podal letmý obraz rozvoje Slovenska od převratu a pokroku ve všech oborech lidského tvoření, v umění i v literatuře a pak tlumočil pozdrav autorův. Představení Stodolovy veselohry bylo významné pro naše město, ježto sokolští ochotníci podali hru slovensky a tak přispěli značně k praktickému provádění vzájemnosti a jednoty československé. Jejich práce přinese v budoucnu jistě zdárné výsledky. Všechny výkony ochotníků byly na vysoké úrovni, neboť všichni si byli vědomi zodpovědnosti. Ze sester musím zvláště oceniti herecký výkon sestry Königové jako Eleny, sestry Hylské jako paní Slivkové a sestry Šestákové jako paní ministrův. Z mužských představitelů nejvíce se zamlouval bratr Hylský jako Baltazar Slivka svou typickou postavou a bratr Záluský jako řezník Sekera svou hrubostí a neotesaností. Výprava třetího jednání byla účelně vyřešena. Obecenstvo bylo uspokojeno, neboť zírvalo příjemný večer, škoda jen, že návštěva byla poněkud slabší. V neděli 28. dubna byla veselohra opakována na Velehradě rovněž s pěkným úspěchem. — Ve středu 17. dubna byla velmi pěkná besídka, věnovaná vzpomínce na Havlíčkův návrat z Brixenu před 80 lety; druhým účelem bylo vzbuditi zájem pro letní táboření, proto byly promítány obrázky z loňského tábora ve Vizovicích a pak film ČOS. z letních táborů. Pořad zpěvní obstaral ženský pěvecký kroužek a hudební sestra Kröblová. Bratr Janík podal zprávu o sokolských podnicích v jednotě, v župě i v ČOS. —čn—

Z Věnova. Po delší únavě, jež se takřka podobala tvrdému spánku, probudila se naše jednotka k novému životu. Byli jsme takřka poslední jednotou v župě a či vinou? Vinou vlastní, neboť jsme nechápali ani svého poslání. Jsme tělocvičnou jednotou, tělocvičnu máme, ale co nám to bylo platné, když jsme v ní necvičili ani svého těla ani svého ducha. A jednotka, svornost? O tě nebylo ani zdání. Jeden šel do cvičení a druhý se mu smál. Jeden šel za práci sokolskou, druhý dával přednost svým zábavám. Jak by vypadalo vojsko, kdyby nebylo jednoty a pořádku? Každý Sokol má býti mravný a vzdělaný. Mravnost se projevuje všude, ve cvičení, v rodině i ve veřejném životě. Sokolská mravnost nemůže nás nikdy strhnouti ke karbanu, k pití a k různým přestupkům zákona. Činnými budme všude, v kruhu svých přátel i v obci! Naše obec má na 3000 duší, ale jak málo jest nás v Sokole! Hlavní chybou naší jest, že jsme málo vzděláni, že málo čteme. Sokolský tisk není tak drahý, i ten nejchudší člen může si ho dopřát, jen trochu dobré vůle a lásky k věci sokolské. Proto všichni na svá místa do tělocvičny a pěstovat zdraví tělesné i duševní. — 7. dubna sehráli jsme zpěvohru „Každý snad má něco rád“ od R. Branalda. Úspěch hry byl dobrý, pro podruhé musíme zvoliti hru hodnotnější. Obecenstvo bylo však spokojeno a vyžádalo si opakování zpěvohry 21. dubna. O cvičení začíná se jeviti potěšující zájem; narážime však na nedostatek schopných vedoucích. Cvičí 18 mužů, 8 dorostu, 4⁵ žáků a 48 žákyň. Jest třeba jen vytrvat, aby započatá činnost naší lknavosti se nezhroutila. F. P.

Z Uherského Brodu. Dramatický odbor Sokola sehrál v neděli 7. dubna lyrickou komedii „Jaro v podzámčí“ od Gabriely Preissové za režie bratra Horáka. Volba hry byla opravdu šťastná, neboť jest velmi blízká na-

šemu divadelnímu obecenstvu a pak sokolští ochotníci měli hojně příležitosti uplatnit zde své znalosti života, mravů i mluvy slováckého lidu. Zdařilo se jim vytvořit věrné a skutečnosti odpovídající postavy, jež si vynucují uznání a pochvaly i náročného obecenstva. Obsazení hry bylo rovněž šťastné jak postav venkovských, tak i světa šlechtického. Ve hře se uplatnily zejména sestry Horáková jako lehkověrná Poluška, Sedláčková jako Kališka a Němčická jako žena hajného; ústřední postavu hry, sympatickou Bešu, věrně podala sestra Martinková, jež vložila své osobní vlastnosti do této oduševnělé a energické postavy. I muži představitelé venkova (bratři Osten, Stojan a Fráňa) a realisticky vytvořený šlechtický světák bratra Picka byli výborní. I podružnější úlohy byly výstižně podány a doplňovaly celek. Naši ochotníci podali kus poctivé práce tím záslužnější, že zvolili si dílo literárně hodnotné.

Sokolským životem.

Československá obec sokolská věnovala na uctění 85. výročí narození prezidentových 300 000 Kč na letní zotavení dětí nezaměstnaných sokolských rodin.

Ministerstvo národní obrany rozhodlo, aby i letecké pluky měly své prapory. Československá obec sokolská, chtějíc projevit náležitě poctopení a ocenění významu letectva rozhodla věnovati některému leteckému pluku první prapor letecký.

V roce 1938 má se konati slet všeho Sokolstva v Praze v rámci oslav dvaceti let Československé republiky; do té doby Československá obec sokolská hodlá postaviti pomník Fügnera a Tyrše na úpatí Petřina v Praze.

Kulturní výbor poslanecké sněmovny schválil návrh na zřízení státního tělovýchovného ústavu, jenž by měl jméno Tyršovo. Útoky poslance Hlinky na Tyrše a Sokolstvo odrazili slovenští poslanci Dr. Štefánek a Zeman.

Podle usnesení předsednictva ČOS, na návrh obou náčelnictev stolní tennis není zahrnut do úrazového pojištění, ježto se pokládá za zábavu a ne za scučást tělesné výchovy.

Americká obec sokolská pořádá svůj slet ve dnech 20.—23. června v Clevelandu.

Ve dnech 19.—20. května 1935 bude státní kurs lehké atletiky v Nymburce.

Výstavka památek po náčelníku ČOS., Dru. J. Vaníčkovi, byla otevřena 3. dubna 1935 v Tyršově domě. Naleznete tam rodinné vzpomínky z jeho života, cenné dary, které bratr Vaníček dostal při různých příležitostech, zahraniční vyznamenání a mnoho fotografií ze sokolských podniků.

Krajský slet v Táboře bude ve dnech 28.—30. června a 4.—7. července. Bude to slet pražského Sokolstva. Technickým vůdcem sletu je bratr Havel z Prahy.

Dr. Ivan Dérer v odpovědi na útoky Andreje Hlinky na Sokolstvo a Dra Miroslava Tyrše v bratislavských »Robotnických novinách« mezi jiným napsal také toto: »Že český národ vyspěl k státní slobodě a samostatnosti, to vo veľkej miere ďakovať môže tomu, že sa pridržiaval Tyršových myšlienok. — Bez národa Tyršovými myšlienkami organizovaného a obrodeneho nebolo by dnes Slovenska oslobodeného zpod maďarského jarma.«

V roce 1936 budou zájezdy Československé obce sokolské do šesti sokolských žup slovenských a do župy podkarpatské. Zájezdů se zúčastní šest sokolských krajů. Členstvo pojedje ve dnech 31. května až 1. června, dorost ve dnech 28.—30. června, aby mohl déle pobýti na Slovensku. Náš kraj východomoravský pojedje na Podkarpatskou Rus. V r. 1939 bude všesokolská smuteční slavnost

na paměť 20. výročí tragické smrti národního hrdiny československého, generála Štefánika na Bradle. Bude to největší manifestace československého národa pro jednotu československou v duchu Štefánikově.

V otázce autorských poplatků se doporučuje, aby každá jednota se pokusila o sjednání paušálu u ochranného sdružení; bude to pro ni daleko výhodnější, než když bude platit zvlášť za každý program.

Sokolským členům, kteří připravují se na letní dovolenou, doporučujeme, aby v první řadě pamatovali na naše Slovensko. Slovensko je krásné, má dobrý milý lid a nač dávat peníze do ciziny, když máme ve své vlasti krásné zákoutí, kde duch okteje po celoroční práci. Pobytem na Slovensku členové Sokola konají též svou povinnost k ideji československé vzájemnosti. Poznej nejprve svou vlast a naučíš se ji milovat.

Sokolským vzdělavatelům a všem příslušníkům sokolským doporučujeme knížku vzdělavatele ČOS., bratra Antonína Krejčího: „Dr. Jindra Vaníček“, již vydal Moravský legionář v Brně, Skácelova 10 za 9 Kč. Vyšlo již ve II. vydání. Bratr Krejčí zobrazil nám Dra Vaníčka jako muže, nadaného všemi schopnostmi pravého vůdce, jenž vedl svéžené mu borce od vítězství k vítězství nejen na našich sletech, nýbrž i na závodech evropských. Kniha jest vlastně dějinami sokolskými údobí Scheinerova a Vaníčková, máme tudíž všichni k ní svůj vztah a povinnost.

Masarykův lidovýchovný ústav (Praha II., Horní Blanická 4) vydává časopis „Ochotnický reportoir“ za redakce předních divadelních odborníků. Úkolem časopisu jest sledovati cennou divadelní literaturu a přispívati ke zvýšení úrovně divadelního ochotnictví. Předplatné 6 Kč i s poštovným.

Vhodnou příručkou pro vedoucí sportovních skupin v Sokole jest Almanach sportu a tělesné výchovy na rok 1935, jež sestavil Jan Plichta, důstojník Francouzské akademie. Naleznete tam vše, co v různých oborech sportovních se vloni vykonalo doma i v cizině. Již 12 let plní Almanach své poslání v duchu posokolit sport, ajsje tam hojně zajímavých článků (i článek náčelníka ČOS., bratra Klingera), tabulek a přehledů. Almanach dostanete v redakci Almanachu sportu v Praze II., Křemencova ulice 8 za 14 Kč.

— čn —

Z redakce.

První číslo nového ročníku našeho Vestníku posíláme do našich jednot a poboček. Podle usnesení valné schůze župní ustavilo se vydavatelské družstvo Vestníku sokolské župy Komenského, které již koncem března se obrátilo na bratrské výbory našich jednot a poboček s výzvou, aby ohlásily nový odběr župního vestníku a pak aby finančně zabezpečily pravidelné vycházení Vestníku. Děkuji jednotám a pobočkám, které splnily již svou povinnost k župnímu tisku; zejména děkuji jednotě uherskohradištské, která nám poukázala celou částku, přes Kč 2.200, a tím vlastně zajistila zaplacení tohoto prvního čísla.

Uzávěrka pro druhé číslo, jež vyjde k 1. červnu, bude 25. května. Zpráv o podnicích před 15. dubnem již neposílejte, nebudou uveřejněny. Zpravodajská služba vyžaduje zpráv čerstvých a ne zastaralých. Pište stručně, zřetelně a inkoustem po jedné straně papíru! Pišete-li na stroji, pište ob jeden řádek! V květnu již počínají veřejná cvičení, ať není jednoty a pobočky, která by opomněla svému župnímu tisku oznámiti průběh cvičení. Pište též do krajského tisku, ať zví širší veřejnost o sokolské práci a dovede ji lépe pochopiti, vždyť sokolská práce zaslouží si pozornosti pro její všestrannost! Bratři a sestry zpravodajové jednot a poboček, jste svědomím jednoty, šifte proto zájem o sokolskou práci i mimo úzkou oblast sokolovny a tělocvičny.

Ant. Konečný, redaktor a župní zpravodaj.

Tělocvičny a hřiště zařizuje, veškeré tělocvičné nářadí dodává

J. H U J Ň Á K A S Y N O V É,
BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.
Ceniky, návrhy a rozpočty zdarma. - Za vše záruka.

Pamatujte na
sebe a své milé

ú s p o r a m i

na dárkové a
vikladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHERSKÉM BRODĚ.

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

ZUBY spravuje, nové
zhotoví zlaté
chruhy i plomby ZUBNÍ TECHNIK

BRATR STÁŇA INDRÁK.

U H E R S K É H R A D I Š T Ě

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.

Známé továrně na tělocvičné nářadí •

ADAM - Praha Kunratice

podářilo se zkonstruovati
drouky u bradel, které nebudou
zraňovati ruce.

Je to pozoruhodná novinka, na níž upo-
zorňujeme naše cvičitelské sbory.

Patent č. 3753.

